

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **M., L.**, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa – ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. X. zo dňa 25.2.2002, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/234/2009-7 zo dňa 21.1.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/234/2009-7 zo dňa 21.1.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zastavil z dôvodu existencie prekážky rozhodnutej veci podľa ustanovení § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 OSP konanie o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne o odňatí čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľke.

Proti uvedenému uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým žiadala napadnuté uznesenie zrušiť tvrdiac, že nemohla predložiť dôkazy svedčiace v jej prospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c OSP, § 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktorú mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu zistil, že rozhodnutie odporkyne o odňatí čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľky zo dňa 25.1.2002 bolo na základe opravného prostriedku navrhovateľky krajským súdom v konaní sp. zn. 21Sd/564/2002 preskúmané a krajský súd ho rozsudkom zo dňa 4.12.2002 potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.6.2003 po tom, čo bol na odvolanie navrhovateľky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2So 38/03 zo dňa 22.5.2003 potvrdený.

Podaním z 19.10.2009, navrhovateľkou označeným ako žaloba, sa navrhovateľka domáhala opätovného preskúmania rozhodnutia odporkyne zo dňa 25.1.2002.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci boli splnené podmienky odôvodňujúce zastavenie konania. Prekážka rozhodnutej veci - res iudicata je neodstrániteľným nedostatkom konania a preto krajský súd postupoval správne, keď konanie z tohto dôvodu zastavil. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 4. mája 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová